

HRVATSKI LIST

Godina I.

Pula, utorak 9. studena 1915.

Broj 118.

Kruševac osvojen. – Kičener na Balkanu.

Brzjavne vijesti.

Balkan.

Zapuštena Srbija.

M i l a n , 8. novembra. „Seko“ javlja iz Soluna: Srpska vlada, vrhovna vojna uprava, i bolesni kralj Petar, povući će se u Novibazar. Srbija ne očekuju, da bi mogli dobiti preko Crne Gore dostavno ziveža i municije, posto su i dosada morali oni stati svega u Crnu Goru. Bišvi srpski poslanik u Bečeju, pukovnik Lješnjak izjavio je generalu Sarralju, da će srpska vojska moći uzdrati još najviše 14 dana, te da je potrebito, da ententa odmah nastupi protiv Bugarske. Sarral je odgovorio, da prama primjeljivanja uputama ne može učiniti ništa dok ne budu sve njegove čete koncentrične.

Ententa i ofenziva na Balkanu.

R o t t e r d a m , 8. novembra. Londonski listovi raširuju nadovezivanje na Asquithov govor senzacionalnom vijetu, da mora ententa staviti na Balkan 400.000 momaka prije nego li se može očekivati kakova navaia s njezine strane.

Englez u Macedoniji.

L o n d o n , 8. novembra. Reuter javlja iz Soluna od 4. o. m. : Dne 30. su listopada došla znatna engleska pojačanja do francuskoj osjećke te su započela drugu francusku prugu. Oni će posluje sačinjavati posebni engleski odjel, koji će biti postavljen južno od francuske pruge, te će omogućiti u Francuzima da napreduju. Čime će dovesti desno krilo entente, da se pomakne u prednje pozicije.

Bojevi u Babuni-klanec.

L o n d o n , 8. novembra. „Reuter“ javlja iz Soluna: 3. o. m. žestoki boji traju između Srbija i Bugara u klanec Babune, koji stili put u Prilep i Bitolj. Gotovo čitav tјedan traje loptnički dvoboj između Francuza i Bugara kod Valanova i u okolini Strumice. Pojednostiniće se. Kako se pogovara, povlače se Srbijani u dobrom redu budući uvidijaju nadmoć neprijatelja.

Solun blokiran.

A t e n a , 8. novembra. U Solunu je do sada usredotočeno oko 60.000 grčkih vojnika. Njihova je opskrba vrlo otešćana radi blokade.

Rusi o Srbima.

I ū n c h e n , 8. novembra. Pisnici o stručnom položaju na Balkanu, izvodi „Ljeće“: Proći će barem šest nedjelja prije nego što će ententa moći poslati na Balkan vojsku od 300.000 ljudi. Centralne vlasti ne smatraju srpsku vojsku avant-gardom i saveznika, već kao vojsku, koju vaja prije dolaska saveznika anisti. Čini se da Nijemci zaboravljaju, piše recenzijski, da cijeli srpski narod učestvuje u operacijama, te da će boj u unutrašnjosti zemlje biti tluči negoli na fronti.

Nova grčka nota ententi.

S o f i j a , 8. novembra. Bez svakog je temelja vijest stranih novina i da bi Bugarska bila uložila kakav prosvoj u Grčkoj radi iskravljavanja četa u Solunu. Bugarska ne treba da čini takav korak, posto su već ententine čete i onako potučene, a nove se čete neće više iskravljati. Od Grčke i nije moguće ništa zahtijevati, jer bi u slučaju, da ona ustupi i rat protiv entente isti bi bio za Grčku katastrofa; ovisno o njezin geografskoj položaj. Grčka je vlast izjavila Bugarskoj, da ona ne ide na ruku iskravljenu četama i da je nanovo upravila ententu, kojom prosvjedi protiv povrede grčke neutralnosti.

Ententa će iskratiti čete u Albaniji.

B e r l i n , 8. novembra. „National-Zeitung“ javlja iz ruske granice: Ruske no-

vine javljaju, da se protiv Bugara bore dosada četiri englesko-francuske divizije. Očekuje se u malo dana, da će čete dobiti pojačanja. U Solunu se dosada iskratalo 84.500 vojnika. U Marsiliji se čete svedučnim skupljuju. Transportne brodove prati na putu posebna stroga pravila. Srbi parobrod pratilje 3 torpedolice i dva istraživača mina i po kojim ratni brod. Na razinu su s mjesima Albanije pojavila ovih dana engleske i francuske ratne ladje.

Uredjenje cesta u Albaniji i Crnoj Gori.

P a r i z , 8. novembra. (D. u.) „Figaro“ javlja iz Rima: Uredjuju se ceste iz Sanli Quaranta u Monastir i iz Barija u Rieku i Mitrovicu, u svrhu, da se može opskrbljivati srpsku vojsku preko Albanije i Crne Gore.

Filipescu i rumunjska vlada.

B u k a r e š , 8. novembra. Kako se malo važnosti podaje svim govorima Filipescu, javlja „Vitorul“ da je ovaj svojim užim prijateljima izjavio i sada nije pravi čas, da bi Rumunjska ustupila u akciju.

Pod zapovjedništvom Sarralja.

L u g a n o , 8. novembra. „Stampa“ javlja iz Soluna pogovor sa generalom Sarralijom o bojevinama kod Strumice i Valandova. Bugarsko-njemački izvještaj ne odgovara istini. Dne 21. oktobra je Bugari navalili kod Gevgelija i Strumice na Francuze. Posto se njihovu navalu odbrilo, Bugari su drugog dana navalu ponovili. Borilo se na širini od 12 km te su kožneno Francuzi nastupili u ofenzivu i počeli biti Bugare u njihovo područje do grada Strumice. Vijest, da su Francuzi imali 500 ranjenih ne odgovara istini. „Gazzetta di Popolo“ javlja, da je bila bugarska vojska koja je prodriala protiv Vesela i Filipa, odbranačenja do Izvora. I francuske su čete zaprijedile bugarsku napredovanju na jug. Svim čelama zapovijeda francuski general Sarsurine. Englesko je konjanstvo stiglo u Ghidu. Bugarsko-albanska banda između Krteva i Petova bila je uništena od srpskih odjeljenja.

Venizelos za rat Grčke.

P a r i z , 8. studenoga. „Journal“ donosi u jednoj brzovaci iz Atene ova mjesita iz zadnjeg Venizelosovog govora u komori: U zadnjim smo danima još [teže ostje] bol, kad vidimo, kako našu zemlju ugrožava naš zakleti neprijatelj, koji će se baciti na nas iza kaku unisti Srbiju. Sjutra čemo stajati pred moćnim neprijateljem osamljeni bez prieštola i -bez sazvanička. — Kad je Venizelos upitao jedan zastupnik, da li kralj želi propast naroda, odvrio mu je ovaj, da nije imao nakazu govorili o vladaru, no kad su ga već pitali, on će odgovoriti da Grci: Pod konstancialnim režimom ne može kralj imati odgovornosti. Posve je svušivo, ako se govor o politici kralja, jer ta ne postoji. Kralj jačaće ne želi propasti naroda. Venizelos je na to nastavio: Pod je imao pravo, da nije istog misljenja s vladom, ako ova nije usplasna s narodom. Naš posljednji izbori nije mogao postići nikakav nesporazum. Kralj je izvrstan vojskovod, nu nemu dovojnog političkog iskustva. Venizelos je označio jednu od odgovornih, koji nijesu obavijestili kralja, da kruna ne smije podeljivati komorinu izjavu o povjerenju vlasti. Ovdje se upleo u debalu Gunaris, te je izjavio, da bi politika Venizelosova mogla zemlju posve sigurno strapti u propast. Theotokis je govorio u istom smislu, te je rekao, kad bi se Grčka uplela u boj, bila bi već njezina vojska i monarhija uništena. Na to, jo Venizelos istakao prednosti svoje politike od veljeće o. g. te je rekao: Kad

bismo napustili neutralnost, bilo bi nas slijedile Rumunjska i Bugarska, pa bismo sada već imali odstup u Maloj Aziji za male žrtve. Tada bi bila mogla Srbija baciti na bojiste 150.000 momaka. Vaša politika onemogućuje oživotvorene naših narodnih snova, budući da služi Njemačkoj. Mi ćemo doživjeti oživotvorene bugarskih osnova i ojačanje turske sile. Zato da ne započemo danas rat, kad mu se ne ćemo moći sutra ugnuti? Venizelos je vrće molio vladu, da ne propusti zgodu, koja se pruža svakih tisuću godina.

Ententa.

Promjena ministarstva u Italiji?

L u g a n o , 8. novembra. Nezadovoljstvo, koje vladai u Italiji je takovo, da je vlada odlučila, da se ministarstvo preredi. To zahtijevaju nasamo protivniči već i pristase vlade. Da se nekoč umiri putučanstvo obizrom na neuspješne na ratnom polju, potrebilo je da se ministarstvo proširi, i da budu u njemu zastupane sve stranke. Misli se, da Sonnino ne će viši biti u novom ministarstvu.

Financijalni položaj u Italiji.

L u g a n o , 8. novembra. Salandrovino ministarstvo je u velikoj neprilici, jer nema dosta financijskih sredstava na raspolaženje za daljnje vodjenje rata. Koncem oktobra izdalo se novo 100 milijuna lira u banknotima. Od početka rata izdalo se na ovaj način 2300 milijuna lira, te su ove sada triput više u prometu negoli u normalnim vremenima.

Talijanski interesi u Sredozemnom moru.

L u g a n o , 7. novembra. „Mattino“ je zahtijevao, da bi Engleska dala Italiji odstup u Sredozemnom moru, kada bi ova sudjelovala na Orientu. Slično piše sada i „Giornale d’Italia“. Brzo napredovanje centralnih vlasti na Balkanu uzbuđilo je Englesku isto tako, kao da bi bila nova ofenziva u Flandriji. Engleska se boji, da će izgubiti svu ugled u Egiptu i Indiju. Veliku se krivnju radi svih neuspješnih pripisuje engleskoj diplomaciji, akoprem ova veli, da se bori za slobodu malih naroda. Na taj bi način moral Englez da Španjolskoj Gibraltar, Italiji Maltu, a Egiptom Egitat. Sada, kada prijeti pogibelj na Balkanu, zahtijeva se od Italije, da salje tame svoje čete. Nu uspjeh centralnih vlasti na Balkanu odreduje se o svršetku cijelog rata. Engleska hoće da Italija dade svoje čete za Balkan, nu onda bi Engleska moralna preduzeti i jasne prijedloge. U tom bi se moralno sporazumijevanje brzo postignuti, a to bi bilo na korist svijetu. Posto je „Giornale d’Italia“ Sonnino glasio, nije ovaj članak bez važnosti. Interesi su Italije u Sredozemnom moru isto tako važni, kada interesi Engleske.

Kičener na Balkanu.

M i l a n , 8. novembra. (D. u.) Londonski dopisnik milanskog „Secola“ javlja: Kičener hoće da na tlocrt mjesata ispiše latni položaj i da neposredno organizira operacije engleskih četa na Balkanu, Galipolu i Egiptu. Nije isključeno, da Kičener ne preuzeće i osobno nadzorjuje vodstvo nad četama.

Ententa i Srbija.

L o n d o n , 8. novembra. „Daily Chronicle“ naglašuje u jednom članku, da Srbija upore ne računa na pomoć Engleske i Francuske, posto stoji ona pod zaštitom Rusije. Usprkos tome ova dvije države vide, da ne mogu i ne smiju prepuštiti Srbiju bez da joj ne bi pružile po-

jedna glasovato za futelemljenje monarhije, u kojoj bi Juanškaj postao carem, a da se nije pojavilo kakav negodovanja.

„Temes“.

O smrti kazat će da potresnije i časnije nema. Savi na dnu carski počiva brod „Temes“, mornara dika: na minu: vaj! nameće ga kobi u Srbin nevjerni, tamo na Savi, gdje bezbojni otvara ga put kormilar vješt, s njim što sada vječni sanak sniva. Spomen junakom i čast junaci će uviđek pjevat, dok bude hvalio svjet branioce doma i roda. Mnogi zadade jad maljašni Temes Srbom, dnevne i ob noć, s juncima brod dok časno nastrada. Prati ga svud najtršniji grom, blijsak i trijesc, gusi orija ga stupiširok emrog dima.

Savi na dnu carski počiva brod Temes, mornara dika. Ivana Turčića tu pokriva vodica grobac; Marcel do njega stani uživa Blažević blajdin, Kožojed, Vuk Collins i Stock, Rohaček i Hrska Farkaš. Zdravčala, Schnitzl za dom u umrješi slavu. Spomen junakom i čast, monitoru Temesu slava! Nek hvali uviđek svjet branioce doma i roda!

Gospodarski pregled.

Sve više nestaje straha, da bi nam moglo uzmanjiti potrebitog živeća. U gradovima ima sada dosta muke i kruha, a na selu su ljudi upore zadovoljni sa Jelitom. Njemačka je vlasta prošle godine strogo zabranila upotrebiti žitu za živinu. Ovo je pak godine dopustila da se upotrebni za živinu 300.000 vaguna rata. Boje se ljudi, da će im ove zime manjati u gradovima mlijeka i začine. Polovica ove raze neka se upotrijebi za krave mlijekarice, a polovica za obdeljivanje svinja. Sada će se početi uvajati u nama i u Njemačku žitu iz Rumunjske. Ova je uvidjela, da ne može glamov kroz zid. Žita sada je dozvoljeno izvajati lanžuško žito, koje je bilo kupljeno prije više mjeseci, nu nije bilo vaguna za prevoz. Trgovci će mnogo izgubiti, jer moraju sve žito predati odboru za promet žita po niskoj cijeni, nu ipak je bolje nešto nego ništa. Dunavskva obala je već očišćena od srpskih topova, te će se sada plovitičko lako vršiti po Dunavu, sto će vožnju jako pocijeniti.

Pošto je osigurana opskrba stanovništa od Italije, odredila je njemačka vlast, da se produ u Švicu 100 vaguna kruna. Sve to dokazuje, da se ne trebaju bojati potne gladi, jer imamo dosta domaćeg proizvoda.

U zadnje se je vrijeme počelo opažati, da u Englesku dolazi sve manje pismene, sto nije ni čudo. Obično se svake godine dovezlo iz Rusije u zapadnu Evropu do 60 milijuna kvintala žita, a iz balkanskih država od 10–20 milijuna. Od ove mnoge i uporabila je Njemačka do 20 milijuna kvintala, a drugo je islo u zapadnu Evropu. Dosada je bio izvoz iz Rusije i Balkana potpuno obustavljen. Skoro da neće zapadna Europa imati doista žita, Istina je, da su cijene u Americi nekoliko pale, jer američki farmer nije mnogo mogao za prevoz žita ne čiti imati ni u Engleskoj. Doznao se također i to, da američki kmet usprkos svoje lukavosti još i danas malo čudno gospodari. U velikoj mjeri rabe umjetna gnojiva. Samo za kalijeve soli su u Njemačku izdali prije do 60 milijuna kruna. Sada Njemačka ne može više izvajati kalijeve soli, te su Amerikaneri u neprilici, što će biti s njihovim poljima. Našega kmeta malo briša, ali jedne godine nema fosfata ili drugih gnojiva, te ima za svaku potrebu dosta stajskog gnoja. Naša Amerika pak stajskog gnoja skoro ništa ne rabe. Seljaci su tamо velika gospoda, koji rade sve za strojne i njemčne gnojivima. Jer im stajski gnoj ne ugadjav nosu.

Tko se vozio po pokrajini, lako je mogao

opaziti, koliko je još slame na pojlu. Nekoju ju puste na pojlu, da na nju pada snijeg i da ju polomi.

Na proljeće ju metnu na kupove, te ju sažpu. Nu ove čemo godine rabiti stalno u najslabiju krunu. Stabilne turkinje su svakako mnogo bolja kruna, nogoli svaka slama, i pa boja nego slabo sijeno. Radi toga se ju ne smije pustiti na pojlu. Neka svako spremi sve, jer ne zna, što ga još čeka. Ta ne će nam škoditi, ako budemo na proljeće liniati strogod više spremjenjena. Ako pak nam to uzmanjka, onda će morati uz svaku cijenu mnoga najbolja živina iz stare.

U zadnji vrijeme pisali su novine, da se je u Rumunjsku kupila velika možnjava. Pšenica, jedam i turkinje se prodaje 35 franaka po kvintalu Živeža nam dakle ne će manjikati. Ako stođe k nama žita iz tujine, modi čemo ga upotrebiti nekoliko i za živinu. Na hiljadu vaguna krumpira došlo je iz osvojenog krajeva Poljske u naše krajeve. U Beču su prodavali ovaj poljski krumpir 75 K po q. Posudva je urođilo dosta krumpira, te nije straha, da bi ga pomanjkalio.

U gradovima manjka uvijek više milje. Raskri agenti lete naokolo te nude u sile uvijek više cijene. Tako se već sada u okolini Beča plaća litar milje po 30 h. Za djecu se još dobije milje 72 h po litru. Običnog miljeva pak svaki dan manjka. Ako se tko prituži odgovaraju mu: „Veselo budi, da ga uopće dobijes!“

Veliku su glupost počinili nekoj austrijskim trgovcima u Nizozemskoj i drugim neutralnim državama. Pošta sada svatko želi brzo i sa malim trudom obogatiti, otišlo ih je više njih u Nizozemsku i drugamo, te su na slijepo kopukovali sve što su dobili uz svaku cijenu. Osobito su poskupili sir, maslo, meso i začina. Sama Nizozemska vlaže veli, da su time austrijsko i njemačko stanovništvo ostellili za više milijuna kruna. Nizozemska se je bježala, da bi joj ovog živeža moglo i doma pomanjkat, pa je zabranila i ovaj izvoz. Uslijed toga je cijena kod nas još više poskodila.

Dne 25. oktobra bilo je na sjajništu u Beču 3378 glava goveda, iz Češke 1492. Prodavali su svi volovi La 316—332 K, IIa 270—310 K, IIIa 220—236 K, a krave po 220—270 K.

Dne 26. oktobra bilo je 4681 svinja, a lani u isto vrijeme 20.000. Prodavale su se debeli svinje po 572 K, a u Budimpešti čak po 585 K, a svinje za mese 438—470 K po kvintalu.

Pusti kraljevski dvor.

„Neue Zürcher Zeitung“ donaša:

Ima zapušteni kraljevski dvor. Stražu pred njim straže Hrvati. Drugog na svjetu nema jednostavnijeg vladarskog stana. Niti Nikita od cetsinskog stola se ni svoje kuće izmjenjuje za onu kralja Petra u Beogradu.

Konak sagradio je davno kralj Milan. Vila na dva poda protečjem prama dvořista i vrlivima, koja pobočnom stranom na glavnu ulicu gleda, to je beogradska kraljevski stan.

U blizini sazidan je novi konak u baroku; mnogo je veći i ružniji od staroga. Bio je za prejstolonasljednika Aleksandra određen kada bi se oženio bio. Novi konak daje prećeljen na postransku ulicu, a užom stranom na glavnu ulicu. Lijepo

dominira nad gradom; ali sada je u zlom stanju, jer mu je sve i prozori i vrata razlupano.

Hrvatski stražarskoj patruli zapovijeda kadet. Taj je doživio lijepu čast dvorskog komornika i kraljevskog namjesnika uime novih gospodara. U cijelome dvoru nemšku su pokutiva, kamo li bogata blaga. Nije tamo stagod, da tu čuvati treba, pa je ulaz slobodan mimo sve hrabre počasne straže.

Ne zna se kako ili zašto ostao je u palaci kraljevskih zlatorepi paua. Taj ti se sada gledan šepiri i lepriši, cekajući, da mu se može smijati. Lijepo, oholo, pitice; ali glupa je, da se šepiri — neka, dokle izgine.

Kad ulazi u konak, dodješ u veliki trijem iz kojeg vode dvoje stepenice na gornji sprat. Sve uz zidove stope raznaja sjedala sve prekrivena da ih prah i blato površina. Hrpa knjiga i slika baceno je u kuti: krasni vescici u crvenim, bijelim, žutim i modrim koricama, kao da su po podnoku na uvid izloženi, srpska, francuska, njemačka klasična riječka izdanja, mnogi bogati katalozi svih evropskih tvornica topova i municije, knjige o vježnom miru do knjige o ekstratu i novijim raspršivim tvarima; slike i fotografije saradice Auguste Viktorije, elanova bečkog dvojra sve razvajljivo i premješano bez nikavog reda.

Prjestolna dvorana, gleda na glavnu ulicu i zapravo cijeli onaj dio konaka uprava ispod kuhinja. Silna bomba probila strop i pretvorila prjestolnu dvoranu u biblioteku sve u jedno. Preostali pod su raznim ormariima prijeti svaki čas da se dolje strovali. Bomba pala još pred godinu dana, ali je srpski kralj sve putio netaknut i neopravljeno, a i čemu da je opravljao? Služi je da mu ne treba žuriti se za popravljanjem. Prilisak zraka razlupao je stakla, a kralj zadovoljio se da daskama zaštiti prozore. Nije nista u dvorani preostalo do visokog posvilenog prjestolja. Nad njim više razdareni komadi baldakinia.

Przane i pusti su i sve ostale kraljevske odaje. Najpraznija je od svega željezna novčana blagajna, na kojoj latinski piše: „Spem mihi prima Deus“. U sobama prije stolosjednika našlo se mnogo njegovih odijela, uniformi, vizitnica sa napisom: Le prince hereditaire de Serbie ili „Comte d'Alava“ njegovim inkognitom. Hrvatski ustase zaključuju se da je nasljednik Aleksandar pobegao autom iz konaka samih 10 minuta prije nego su u konak Nijemci pravili.

Bogzna kakvim se je čuvstvima odačeši u konaku, i pogledao na bliznje austro-ugarske, ruske i njemačke konzulat!

Aforizmi.

„Veći“ je po gramatici veći od „velik“, no medju ljudima je onaj, koji je samo „velik“, ipak veći od „većege.“

Da se netko riješi svojih slabih strana, potrebna je velika snaga.

Gdjekada je najmilije ono zrealo, u kojem se — ništa ne vidi.

Pauze i prazne stranice obično su pre-pune sadržaja.

Za pasnjih dana stradavaju — ljudi.

HUMORESKA CIĆA JOSE.

Borba između „Danice“ i „Mjeseca“.

(Dale.)

— Ali ostavimo to! — nastavi moja žena nekako ponosno. — Na takove glupe sitnice mi svijesne žene ne gledamo i ne bojimo se nikakvih zaprkija. Glavno je, što ćemo eto priprediti zavaru poput ono prošle godine, same što će ova biti još ljepeš i zanimljivija od one.

— Lijepo, krasno! — povlađivaju sam ja mehanički.

— Da, da! Pomisli samo! Uz pjevanje, sviranje, deklamovanje i ono ostalo iznenadito čemo ljetos svoje gostove, a nuda sve uspijeli pozornostom igrom, u kojoj glume same žene i koju je u tu svrhu napisala takoder žena! Cujes li? I... jednu od glavnih uloga... — govorila je moja žena udignutim, važnim glasom — prikazivat ću... ja, da, ja!

Ja sam razvalio i odi i usta, a tijelom mi prođoše srsi.

Hu! Trista gromova! Toga je još tre-

halo, da, upravo toga! Hajde da, sve bi se ostalo dalo nostalom još kako tako podnijeti, ali da će upravo moja žena prikazivati jednu od glavnih uloga! Hu! Biće mi je, da očajam. A zašto? Zar možda što, samo sumnja u glumacku vještina svoje žene? Ne, to nikako nije, jer je ona, kako sam se u ovo nekoliko godina svoga bračnoga života mogao bio da uverim, bila ka stvorena za glumicu. To bio bih u prvo vrijeme iza nasega vježbanja mogao bio da prieđem, e ona doista i u unutrašnjosti svojog osjeća onako, kako je to znala otvoriti svojin glasom, kretnjama i ponasanjem. Kasnije sam dakako nebrojeno pali imao zgodne, da ju pravo upoznam i osvjeđočim se, e znade dobro, drapece i izvršno glumiti, kad se radi o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

Kako dakle razabireti, nijesam bio u strahu za njezin uspjeh na pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu očinju njezina žena uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad je moja žena na društvenoj za-

Zadnje vijesti.

Austro-ugarski ratni izvještaj.

B e č. 8. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Kod Sapanova na Ikvici, na potoku Korminu i zapadno Cartoriska bile, su uzbijene ruske navale, inače nista nova.

Talijansko bojište.

Na zapadnoj fronti trajao je i jučer uopće mir. U sjevernom dijelu doberdobskog zavarana naše su čete opet morale usbiljiti pojedinačne raspruge neprijatelja. Oko Col di Lana bile su se Žestoke borbe. Popodne pa je vrhunac ovog brijege u ruke Talijanaca. Na večer bio je isti protinavalom naših četa opet zauzel. Neprijatelj je toplinom toplinom otvorio vatru na južnu frontu Rive.

Srpsko bojište.

S obje strane Morave prodirajuće austro-ugarske kolone bacile su neprijatelju iz njegovih uvisnih pozicija sjeverno Ivanjice. Njemačke čete vojsko Kovessove bore se na visinama južno Kraljeva. Niz rijeku kod Trstenika naše su čete izvoštive prelaze preko nabrijala Morave. Krusevac i visina istodno odavale jesu u rukama generala Gallwitz.

Bugarska je vojska pridobila u uspiješnom napredovanju izlaze iz kotešine Leskovca.

Zamjenik poglavice generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Njemački ratni izvještaj.

Berlin, 8. novembra. (D. u.) Službeno se javlja:

Zapadno bojište.

Kod zapovednica lagunske pukotine sjeveroistočno Čileša doslo je do živih borbi iz bliza. Na Hilsenfurstu oteli smo neprijatelju promaknuti dio jarka. Zapadno Donauba oboren je od njemačkog zrakoplova engleski dvoplosač sa trim strojnim puškama.

Istočno bojište.

Južno i istočno Rige, zapadno Jakobstadu i pred Dvinskom bile su odbijene jake ruske navale djelomice uz teške gubitke po neprijatelju.

Srpsko bojište.

Austro-ugarske čete dostigle su Ivanjicu i Vojnuo sjeveroistočno odatle. Između Krajeva i Krusevica prekoračili smo na više mjesto zapadnu Moravu. Krusevac je bio zaposnut u noći između 6. i 7. novembra. Zarobljeno je preko 3000 nerajenih Srba, a preko 1500 nadjenjeno je rajnenih u bolnicama. Zaplijenjeno je 10 topova, mnoge municije, materijala i znatne zalihe živeža. U dolini južne Morave prekoračili smo Praskove.

Vrhovna vojna uprava.

U odsjeku Anaforte pucalo je naše topništvo i više puta pogodilo neprijateljski torpedinjac i neprijateljski transportni parobrod, koji su se rasukali. Obozni smeprijeteljski ljetalo, koje je palo u more u odsjeku Arriburnu, bilo je u potpunosti uništeno granatama. Neprijatelj je bio potpuno raspjeteran.

Eksplozija paklenog stroja u Bukareštu.

B u k a r e š t. 8. novembra. (D. u.) U središtu grada eksplodirao je prije poletne rakenski stroj, koji je bio u paketu predan trijehni i da isti nije znao, sto je paket sadržava, nalogom, da ga pred profesionalni svrševi Jancusev. Na putu je paket trijehni ispozao iz ruke, te je uslijedila eksplozija. Ovaj je teško, a jedan mladi čovjek lakoh ranjen. Čini se, da ide za osobnu osvetu.

Otešano prevažanje četa iz Soluna.

P a r i z. 8. novembra. (D. u.) Listovijavajući iz Soluna, da čete u južnoj Mađarskoj uslijed pomankanja željeznicu i cesta polaganog naprediju. Posto je prije ruci konja morali su Francuzi upotrijebiti bivole za prevažanje baterije. Vrijeme je skrajno neugodno, i uslijed togu su sve čete i putevi neprehodni. „Petit Paris“ je učinio javlja, da su dvije engleske divizije na putu na bugarsku frontu, a da će druge slijediti.

Potpunjena mala njemačka krstarica.

B e r l i n. 8. novembra. (D. u.) Dne 7. novembra popodne potopljena je južno Svedske obale male krstarice „Undine“ po dvinu himica torpede jedne podmoravne. Krstarica je bila na izvidnom putovanju. Skoro sva je posatka spašena.

Dobrovoljni prinosi.

Naša je uprava primila te će prosti jedinstveni svi sljedeći prinose:

Za hrvatske škole u Puli:

sakupio je gospodin Josip Pripit, c. i. k. Btsm. M. J. na S. M. S., Erzb. Stepha-nije K 30; koje darovao;

Po 2 K: Btsm. Milan Štefetić,

Btsm. M. M. Perica Paun, Btsm. M. J. Luka Gjurinović, Btsm. M. M. Mile Radjenović, mornar Ante Mužina; po 1 K: Btsm. M. M. Ferdinand Erega, Btsm. T. M. Ivan Babić, Btsm. M. J. Mile Marković, Drago Račić, Luka Gomerić, Tomo Oresković, Mile Ilić, Btsm. D. Stjepan Lovrić, mornar Tomislav Butac, Simeun Špaljov, Ivan Špaljov, Franjo Tadej, Gašpar Belić, Drago Randsandi; Btsm. M. J. Josip Pripit 5 K 40 h; mornar Milan Medveščak 40 h. Ukupno . . . K 30.—

Prije iskazano . . . K 2.6841
Sveukupno . . . K 2.9841

Turski ratni izvještaj.

Carigrad, 8. novembra. (D. u.) Glavni stan javlja:

bavi, „Danice“ imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti „Danice“ preko četredeset sati, premda je glasoviti [aj] „Proslav“ imao u svemu tek nesto stotinu stihova! A sad kani da prikazuje jednu od glavnih uloga u pozornici, ne, ni u nju ne! Bilo je nešto posve drugoga. U onaj su mi čas naime ovu srušnuvnu njezinsku ženu uznemirila, važnim glasom — preko očina sve one muke, jadi i patnje, koje sam bio preprečio prošle godine, kad se radoši o tomu, da se ispunji njezina volja, pa bila ova još tako hirovita.

— Danice! — imala da deklemaju „Proslav“ od neimenovanog „pjesnikinje“. Gočovo pune četiri netječi morao sam jedan da slušam taj „Proslav“ od dana na dan, tako te sam ga već odavno i ja znao naizust, — premda ga, onako samo usput rečeno, nijesam potpuno razumio, — morao sam da ispravljam izgovor, morao sam da upuštem, koje riječi i „misli“ valja da se osobito istaknu i kakovim glasom i naglaskom da se izgovara, morao sam... jednom rijeći, morao sam svojim ženama biti stripljig učitelj deklamovanja u ono malo svoga slobodnoga vremena. Proračunao sam, da sam na taj način žrtvovao dobrobiti